

Osobák - Lokálka

1. Měl v ramenou míň, než si přál,
a veselý se býti zdál,
za volant sed', dal přímý směr,
snad dojet chtěl někam do Tater.
2. Ve tváři měl zdánlivý klid
a v očích touhu Niki Laudou být,
nocí i dnem svůj trabant hnal
na plný plyn, stále dál a dál.
3. Na značce "stop" neuměl stát,
po hlavní jela Jawa padesát,
plechový běs zvaný Pionýr
zkřížil mu směr, ten malý štír.
4. Pak zazněl třesk a rána zlá,
kdo pospíchá, často prohrává,
jak skončil střet, vám povím rád:
plech vydržel, ne však laminát.
5. Teď, mistře, máš pro děti sběr,
před sebou cestu už ne do Tater,
míříš teď k vám vlakem nazpátek
a z auta máš stovky trsátek.